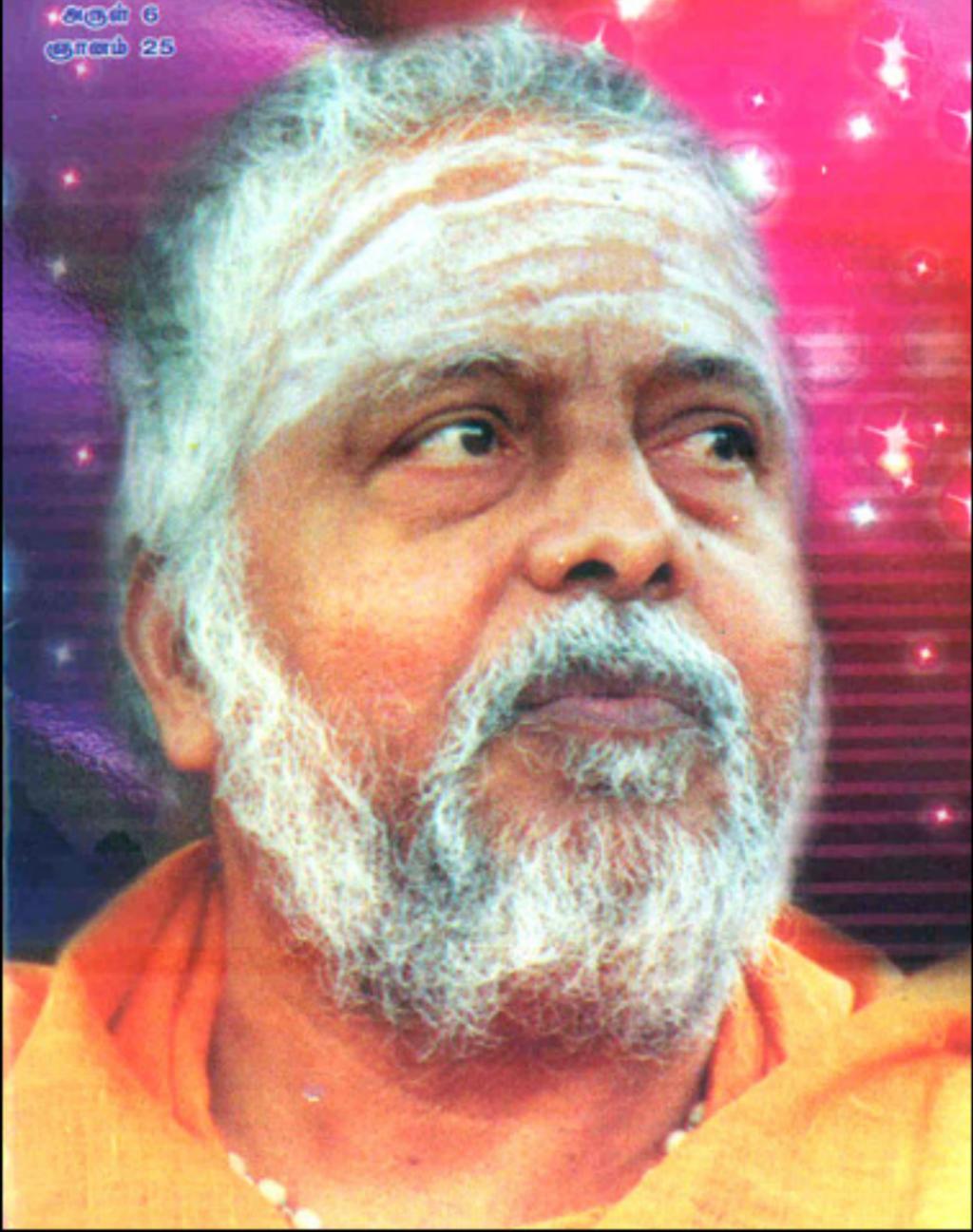

ஞானச்சோரி

திறநியணர்வுக்கோர் தினிய திடம்

ஜூலை
2009

எல்லாம் 6
ஞானம் 25

திருவெளிச்சை ஸ்ரீ பசுபதீச்சுவர் மற்றும் கந்தர வாதாஜு பெருமாள் திருக்கோயிலின் ஸ்தல புராணம்

ஆதியில் தத்தாத்ரேயாக, பின் உக்கிர பாண்டியனாக, ஆளாய நூயனாராக, வில்வாய்கள் கவாமிகளாக, அபிராமி பட்டாக பிறவிள்ள எடுத்த ஞானிகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சதாசிவ பிரும்பேந்திராக அவதுரித்தார்.

ஓதி, மத, சம்பாதாயங்களைக் கடந்து “சர்வம் பிரும்ப மயம்” என்று சிவாம்சமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்துவரை உன் பணிக்கு இது தருணமய்ல் என்று கூறி பல காரணங்களுக்காக அவரின் குருநாதாக விளங்கிய அன்றைய காஞ்சி சங்காச்சாரியாரான பாயசிவேந்திர சங்கரர் மௌனம் கூடபிடிக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

அதிலிருந்து ஶ்வசமாதி அடையும்வளை அவதாதாக மௌனியாகவே இருந்தார் ஞானிகள். தாம் விட்ட இறைபணியை தொடர 20ம் நூற்றாண்டிலே பிருந்தனாயி, ருக்மணி தும்பதிகளுக்கு மகனாக பிறந்தார்.

இளம் வயதிலேயே ஞானிகள் ஸ்ரீராமபிரானின் பட்டாபிடேக் காட்சியும், சோமாஸ்கந்தரின் திருவுருவக் காட்சியும் தெரிகிறது எனத் தந்தையிடம் கூறுவார். சந்தோஷமும் பயமும் அடைந்த ஞானிகளின் தந்தையார் ஞானிகளை காஞ்சி பாயச்சாரியாக இருந்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸாஸ்வதி கவாமிகளிடம் அழைத்துச் சென்றார். சில மாதங்கள் பெரியவருடன் தங்கினார் ஞானிகள். கடைசியில் மஹாபெரியவர், ஞானிகள் தந்தையிடம் “அவன் இறைவனின், காஞ்சி வாதாஜு பெருமாளின் பூரண அருணாப் பெற்றவன். அவனை அவன் போக்கிலேயே விட்டு விடு” என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்.

சிறு வயதில் அவர் பிறந்த பாகவதபாத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு சிறிய சிறிய இறைபணி செய்து கொண்டு வந்தார். தானும் அக்கோயிலைப் போல ஒரு ஆலயம் தன் வழிபாட்டிற்கு கட்ட வேண்டும் என்று என்னியது குழந்தை உள்ளாம்.

காலம் வரும்போது நானே அதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று வரம் அருளிய இறைவன் உருவாக்கித் தந்ததுதான் இக்கோயிலின் ஸ்தல புராணம்.

அன்பர்கள் அமைதியும், சந்தோஷமும் அடைந்து குறையிலா பெருவாழ்வு வாழ ஒவ்வொரு சந்திநியிலும் ஞானிகள் இறைவனை துறித்து பாமாஸைகள் பாடுகிறார். இறைவனின் ஆளைக்குட்பட்டு மக்களின் குறைகளை அகற்ற ஞானிகள் தாம் அமைத்த கோயில் வாளகத்தில் அருள்மிகு மகா ப்ரத்யங்கா தேவிக்கு புதிய ஆலயம் அமைத்து அதை இக்கோயிலின் எல்லைக் கோயிலாக அமைத்துள்ளார்.

ஞானச்சேரி

கிறையனர்வுக்கோரி தினிய திட்ட

காலனி 6 • விலை 5 ரூபாய் • குளம் - 25

ஆசிரியர் பக்கம் 01-06-2009

எந்தனை குறைகள் எந்தனை பிழைகள் எந்தனை அடிமீயன் எந்தனை செய்யினும் பெற்றவன் நீ குநு பொறுப்பது உன் கடன்

உணக்கு அளங்துகொடி நமஸ்காரங்கள்.

வண்முறை எந்தவிதத்தில் இருந்தாலும், சிந்தனையிலோ, எண்ணத்திலோ, சொல்லிலோ, செயலிலோ, அதை எதிர்த்து அமைதியான முறையில் தீர்வு காண வேண்டியதுதான் மனித நாகரிகமாக இருத்தல் வேண்டும். இறைவன் ஒருவனுக்கே வண்முறையை எதிர்க்க, ஆயுதம் எடுக்க உரிமையுண்டு.

அன்னட நாடுகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கும் தீவிரவாத போராட்டங்களால் மனித இனத்திற்கு ஏற்படும் சொல்லவாணாத் துயரங்கள் மக்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தா வேண்டும்.

சத்யாக்கிரகம் என்ற அமைதிப் போராட்டம் காந்திமஹாண் காலத்தில் துவங்கியிருக்கலை, புராண காலத்திலேயே பக்துப் பிரகலாதனால் துவங்கிய வழி அடு.

எந்த காலகட்டத்திலும் அடுத்தவர் மனம்

புண்படக் கூடாது, கருத்துகள் மாறலாம்.... அது மனக்கசப்பாக மாறக் கூடாது, எந்த ரூபத்திலும் அதெத்தவருக்கு சிறம் தூக் கூடாது... என்ற பண்புகளை இயற்கையாகக் கொண்ட ஞானிகள், பிரஹலாதன் வழியையே ஆறிவெறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

ஞானிகளின் பிறந்த தின விழாவை மெய்யன்பார்கள் 21-6-2009 ஞாயிறு அன்று கொண்டாட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அன்று ஞானிகள் அருளிய மூன்று புத்தகங்கள் வெளியாக உள்ளது. (மொத்த விலை ரூ.120/- ரூபாய்). அந்த நன்னாளில் அன்பான வாழ்க்கையே, அனுகுமறையே, அனுமதியைத் தரும் என்ற வழியில் நடக்க எண்ணி செயல்படுவதுதான் குருநாதருக்கு பக்தர்கள் தரும் காணிக்கை, புந்தாண்டு வணக்கங்களாகும்.

அன்பின் திருவருவமே, உனக்கு அனந்தகோடு நமஸ்காரங்கள்...

ஞானச்சேரி சந்தாதாரர் ஆகிவிட்டீர்களா?

இறைவணரவுக்கோர் இனிய இதழ்

சந்தா விவரம்

தனிப்பிரதி - 5ரூபாய், வருட சந்தா - 110 ரூபாய்

web Address: <http://www.gnanacheri.org>

e-mail address:

gnanacheri@eth.com

mahadevansanku@gmail.com

ஆசிரியர். திரு எஸ்.மகாதேவன்

ஞானச்சேரி இதழ் பற்றி மேலும் விவரங்களை தெரிந்து கொள்ள அனுகவேண்டிய தொலைபேசி எண்

9884013113

குனிகளின் கடிதம்-575

மெய்யன்பர்களே,

உங்களுக்கு கடிதம் எழுதுகின்றேன். ஆண்டவளின் நிலை... அவனைப் பொறுத்தவராயில் சரியானதே. இறைவன் எப்பொழுதும் இருக்கிறான் என்பதே இதன் கருத்து.

பிறகு, உங்களை நான் கேட்கிறேன்... ஆது என்ன? மனிதனின் நிலை என்ன? இறைவளின் நிலையை நூம் விளக்கும்பொழுது பூரணங்களை சொல்லுகிறோம். சாஸ்த்ரியங்களை விவரிக்கிறோம். இதுபோல, மனிதனை எப்படி விளக்குவிர்கள்? மனிதனை எப்படி எடுத்துச் சொல்லுவிர்கள்? இக்கருத்தே இந்த கடிதம்.

நான் சொல்லுவதற்க இருந்தால் மனிதன் மிகவும் நல்லவன். அவனது வாழ்க்கை சுகமாக நடந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

துன்பம் என்ற கூமற்ற தன்மை அவனுக்கு வரக்கூடாது. இந்த கருத்தை உலகிலுள்ள மக்களிடம் வைக்க வேண்டும். பிறகு மனிதர்களையெல்லாம் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

இதுவே உலகப் பார்வை என்பது ஆகும். உலகப் பார்வையில் பொதுவாக மக்களைப் பாருங்கள். இதுபோல, இந்தியாவில் உள்ள இந்தியர்களைப் பாருங்கள்.

இந்திய மக்களைப் பார்த்தால், இந்தியர்களைத் தெரியும். அது என்ன? அதுவே யார் இந்தியன் .. என்பது உங்களுக்குப் புரியும். இதுபோல, ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களையும் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு நான் தரும் விடை - எங்கு உள்ள மக்களும் ஒன்றே. எவரும் இரண்டாவது தாத்தில் உள்ளவர்கள் என்ற நிலை இருக்கவே இருக்காது.

உண்மை இதுதான். வித்தியாசம் என்பது எப்பொழுது தெரியும்? ஒவ்வொரு தேசத்தின் அரசு என்ற சர்க்காரைப் பார்த்தால் நான் வித்தியாசம் தெரியும்.

சௌக்கியமா

சுவாமியை தரிசனம் செய்யும் பாக்யம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் “சௌக்கியமா இருங்கோ” என்று மனசார வாழ்த்துவார். மனக்குள்ளே உடனே ஒரு துள்ளல். குஷி சந்தோஷம். அன்றாட வாழ்க்கையில் இனி ஒரு தடங்கலும் இருக்காது. மீறி வந்தாலும் சுவாமி பார்த்துப் பார். இப்படி நிம்யதியாக இருந்துவிடும் பூத்கம் வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

ஒரு தடவை தரிசனத்தின் போது சுவாமி “சௌக்கியமா இருக்கீங்களா?” என்று கேட்டார். ஆசீர்வதித்து பிரசாதம் தரும் குரு இந்த முறை கேள்வி கேட்டு விட்டார். சட்டென்று நா எழவில்லை. குப்பென்று வியர்த்துவிட்டது. பூம்பூம் மாடு மாதிரி தலையை மட்டும் ஆட்டினேன். அப்போது சுவாமி தீர்க்கமாக ஊடுருவி என்னைப் பார்த்தார். என்றாலும் எதுவும் பிழைவில்லை. எனக்கு இப்படி இருந்த சூழ்நிலையில் கடந்த 3-9-1999 ஆம் தேதி வெள்ளி கேட்டேன். ஆனால் நானே எதிர்பாராத அதே பார்வை... மீண்டும் சிக்கிக் கொண்டேன். ஆனால் நானே எதிர்பாராத

வகையில் சௌக்கியமா இருக் கேன் கவாமி... என்று தெளிவாக பதில் சொல்லிவிட்டேன். Good... அவ்வளவு தான்". என்று சொல்லிக் கொண்டே கவாமி துளசி கொடுத்தனுப்பினார்.

இதுவ ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கு... கவாமிகிட்டே "சௌகர்யமா இருக்கேன்னு" சொல்லிவிட்டேனே தவிர சொன்ன சொல்லுக்குரிய பொருளை உணர்ந்து நான் சொல்லவில்லை. அரை குறை தெளிவோடுதான் சொன்னேன். இது உண்மை. அன்றே நிகழ்ச்சியை அசைபோட்டு அதற்குண்டான் தெளிவையும் பிடித்துவிட்டேன்.

சொல்கிறேன் கேளுங்கள். எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் ஏற்பட்ட பலவிதமான கஷ்டங்களை அசௌகர்யங்களை கவாமி போக்கியிருக்கிறார். மந்திர உபதேசம் செய்து மேற்கொண்டு தடைகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வழிவகை

செய்தார். பூஜைகள், அருள்ரைகளில் தொடர்ந்து பங்கேற்க விளக்கி, எனக்குத் தெளிவைக் காட்டினார். தன்னைப் பின்பற்றும் அன்பர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சௌகர்யமாக வாழுவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்தது எனக்கு தெரிந்ததே.

இத்தனையும், நெருக்கமாக இருந்து பார்த்து பழகி அனுபவித்து மெத்தனமாக

காலங்கழித்து வந்தது புரிந்தது. பொறுப்பை முழுவதுமாக உணர வில்லை. எங்களை கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பின் தன்மையை அறிந்தும் உணர்ந்தும் கடைபிடிக்காமல் எங்கள் பார்த்தை, குழுமையை சிறுவையை குரு மிதே போட்டுவிட்டேன்.

என்னை நானே ஒருவகையில் சிறுமைப் படுத்திக் கொண்டதாகப்பட்டது இதை நான் உணரும் வரைக்கும் பொறுமையாகக் காத்திருந்து உணரும் நிலை வந்ததும், “Good” அவ்வளவு தான்” என்று மகிழ்ந்து சிரித்த குருநாதனை என்னவென்று சொல்லி வாழ்த்துவது, வணங்குவது... புகுற்வது!

இத்தனை காலமும் என் பொருட்டு என் சிறுவையை கவாமி கமந்து பாடுகளை பட்டிருக் கிறார். நடந்து வந்த தூரத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தால் நான்கு பாதங்களுக்குப் பதில் இரண்டே தெரிந்தது. கவாமியின் திருப்பாதங்களே அவைகள்.

பிறகு நான் எங்கே வோனேன்? பலவீனம், “தீராத பாவ வியாதியையும், மாறாத உந்தன் பலவீனமும் கோரக்குறைவில் கூறந்து தீர்த்தார்”... என்ற கிருத்துவ பாடவின்படி என்னை கவாமி தன்

தோன்களில் இதுவரை கமந்து வந்திருக் கின்றார். யோசித்தேன். எனக்குப் புல்லரித்தது. அன்பு பிறந்தது.

அன்பால் அன்பு பிறந்தது. “யோசித்துப் பிறக்கச் செய்வதே அன்பு அன்பு பிறக்க யோசிக்க வேண்டும்” என்ற குரு மகா வாக்கியம் எனக்குள் பூர்த்தி யானது.

யோசிக்க விருப்பமும், யோசிக்கும் திறமையும் செயல் படும் வல்லமையும் ஆருளிய குருவே உனக்கு அனந்தகோடி வணக்கங்கள்.

“ஆருக்கு கதை சொல்ல வந்தோரில்
கடை விரித்தோரில்
ஞானியே
உனக்கென்று தனிவழி
தபவழி கொண்டு வெளிச்சம்
போடு
திருவெளிச்சைக் கண்ட
கண்ட தெய்வமே
உன்னில் எள்ளைக் கண்டு
கொண்டேன்
வாழி நீ பல்லாண்டு
பல்லாண்டு !

- எம். தனசேகரன்

கிளாற்றுத் தவணை

ஒரே ஒரு அளில் முட்டாள் வியாபாரி ஒருவன் இருந்தான். கழுதூயின் முதுகில் ஒரு பெரிய நெல் மூட்டையை ஏற்றினான். ஒரு பக்கமாக சாய்ந்த நெல் மூட்டையின் கணத்தைச் சரி செய்ய மறுபக்கம் அதே எடையுள்ள மண் மூட்டையை ஏற்றினான். கழுதை சிரமப்படக் கூடாது என்பது அவன் எண்ணம்.

அந்த வழியாகச் சென்ற ஒரு ஏழை, வியாபாரியைப் பார்த்து ஏன் கழுதை மேல் அவ்வளவு குறையை ஏற்றுகிறாய்?... நெல் மூட்டையை இரண்டாகப் பகிஸ்து பக்கத்திற்கு ஒன்றாக ஏற்றேன். கனம் சரி சமமாக இருக்கும் என்றான்.

வியாபாரிக்கு கோபம் வந்தது. உன்னிடம் எவ்வளவு பணம் உள்ளது? என்றான். உன்னிடம் ஒன்றும் இல்லை என்றான் ஏழை. அப்படியானால் உன்னிடம் பேசாதே. உன் அழூர் சிந்தனைகளை உன்னிடமே வைத்துக் கொள். உன் பேச்சைக் கேட்டால் நானும் உன்போல் ஏழை

ஆகிவிடுவேன்... என்றான் வியாபாரி.

அந்த முட்டாள் வியாபாரி போலத்தான் நம்மில் அநேகர் இருக்கிறோம். ஞானிகள், மகான்கள் சொல்வதைக் கேட்காமல் நம் இஷ்டப்படி நடந்து வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படுகிறோம். இந்த முட்டாள்தனத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டாமா?

ஒரு தேசத்தில் அடிமைகள் அநேகம் பேர் சிறையில் அடைக் கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களைப் பார்க்க கனவான் ஒருவன் ஒருநாள் வந்தான். அவர்களின் கஷ்டத்தைப் பார்த்து நல்ல உணவு வகைகள் தரும்படி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லி அதற்கு பணமும் தந்தான்.

மற்றொரு நாள், இன்னொரு வள்ளல் வந்து நல்ல உடைகளை தந்து உதவினான்.

இன்னொரு நாள் வேறொரு தனவந்தன் வந்து மருந்துகளை கொடுத்து உதவினான்.

எல்லோரும்
அடிமைக்குஞ்சுக்கு
மனமுவந்துதல்விகள்
செய்தனர். ஆனால்,
அவர்கள் அடிமைகளாகவே
இருந்தனர்.

கடைசியில்
பணம் ஏதுமில்லா ஒரு
ஞானி வந்தான்.
ஆனால் அவன் கை
யில் சிறைக் கதவு
களின் சாவி இருந்து
ததுக்தவைத் திறந்து
விட்டான். இனி
நீங்கள் குதந்திரப்
பிரவைகள். உங்கள்
சொந்த இடத்திற்குப்
போங்கள்... என்றான்.

குழந்தைகளே!
இந்த நால்வரில் யார்
மிகவும் உயர்ந்தவர்?
ஞானிகள்தானே...

இந்த உலகம்
என்ற சிறையில் அடிமைகளாக இருக்கும்
நம்மை பக்தி,
கருணை... என்ற
சாவி களாக
கொண்டு விடுவிக்க
வந்திருக்கும் ஞானி
களிடம் நாம் அன்பாக
இருக்க வேண்டாமா?

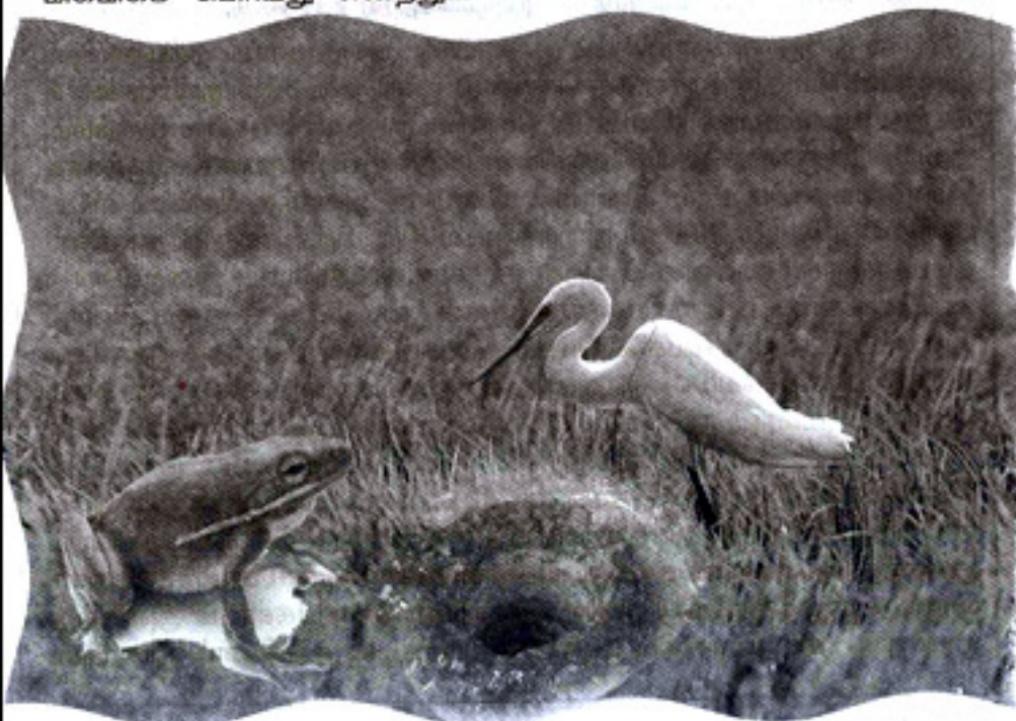
ஒரு கிணற்றில் தவணை ஒன்று இருந்தது. அங்கு கொக்கு ஒன்று வந்தது. “நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாப்?” என்றது தவணை. “நான் ஒரு பறவை”. ஏரி, குளம்.. முதலிய இடங்களில் இருப்பேன்” என்றது கொக்கு.

“நீ இருக்கும் இடம் இதைவிட அழகானதா” என்றது தவணை. “ஆமாம் இதைவிட அழகானது, பெரியதும் கூட” என்றது கொக்கு. “உள்ளாதே.... இந்த பெரிய இடத்தை விடவா பெரிது”... என்று சொல்லி கிணற்றை கற்றி வந்து களைப் புடன் அமர்ந்தது. “இதைவிட மிகவிகப் பெரியது என்றது...

கொக்கு. “உன்னுடன் பேசி என் நேரத்தை விணாக் கிணேன் பார். இதைவிட அழகானது பெரியதே கிடையாது”.... என்று சொல்லி விட்டு கிணற்றுக்குள் மறைந்தது தவணை.

நாம் நடத்தும் சாதாரண உலக வாழ்க்கையை விட உயர்ந்த அழகான தூப்பமையான வாழ்க்கை ஒன்று இருக்கிறது... என்று சொல்லும் நூனிகளை, மகான்களை அந்த கிணற்றுத் தவணைப் போல தூக்கி ஏறிகிறோமே... நியாயமா? சிந்திக்க வேண்டாமா?

- நூனிகள்
நூனச்சேரி

ஞானச்சேரி

அருள்மிகு ஸ்ரீ சுந்தரவரதாஜ் பெருமாள் கோவில், அருள்மிகு ஸ்ரீ பகுபதீஸ்வரர் கோவில், திருவெளிச்சை.

“முந்தாமலும் ஓடாமலும் வருவான்
ஒருபோதும் நடவான் தாலி தாவியே வருவான்
நின்றாலும் உயர்வான் இருந்தாலும் சீர்
பெறுவான் குன்றாமல் வளர்வான்
குன்றபோல இருப்பான் – சஞ்சீவியான்
(பிரும்மேந்திரின் “திருப்பொருட்பா” (முதலங்கிரம்)
“கதம்பமணிமாலை”)

ஓவ்வொரு முறையும் சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டி வெற்றி
பெறுவன் தொம்மங் கூட்டதாடி.. நான் ஒரே முச்சில் சாதனையை
நிகழ்த்தி வெற்றி பெறுகின்ற ஆஞ்சநேயன். ஓவ்வொரு
முறையும் வெற்றி பெற கடவுளை நினைக்காதே. எப்போதும்
ராமபக்தி செய். உனது ஓவ்வொரு முயற்சி என்ற முச்சக்
வெற்றியே... ஓம் ராம் ராம் – (பிரும்மேந்திர உபநிஷத்... பாகம் 1)

18ம் நூற்றாண்டில் பிரும்ம ஞானியாக, அவதூதாக, தமிழ்நாட்டில்
இறைபணியே தன் முச்சாகக் கொண்டு ஜாதி, மத, சம்பிரதாயங்களைக்
கடந்து சிவாம்சமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தவர் சதாசிவ பிரும்மம்.
அவரின் குருநாதர் பரமசிவேந்திர சங்கரால் பல காரணங்களுக்காக
மௌனியாக்கப்பட்டார். நெருரில் ஜீவசமாதி அடைந்த பிரும்மம் விட்ட
பணியைத் தொடர 20 ஆம் நூற்றாண்டில் திரு கிருஷ்ணசாமி, ரூக்மிணி
தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே இறைவனால்
ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஞானிகளுக்கு பூர்வ ஜென்ம நினைவு ஆண்டவனால்
அருளப்பட்டது. சிறு வயதிலேயே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திய ஞானிகள்
1979இல் ஞானச்சேரி என்ற அமைப்பை நிறுவி இன்றுவரை ஞான மழை
பொழிந்து “வளரும் நாகரிகமே” இறைவன் என்ற இறையனர்வை பாமர
மக்களிடம் உணர்த்தி வருகிறார். இளம் வயதிலேயே ஞானிகள்
ஸ்ரீராமபிரானின் பட்டாரிகேஷ்கக் காட்சியும், சோமாஸ்கந்தரின் திருவருவ
காட்சியும் தெரிகிறது எனத் தந்தையிடம் கூறுவார். சந்தோஷமும் பயமும்
அடைந்த ஞானிகளின் தந்தையார் ஞானிகளை காஞ்சி பாமாச்சராயாக
இருந்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி கவாயிகளிடம் அழைத்து
சென்றார். சில மாதங்கள் மஹா பெரியவருடன் தங்கினார் ஞானிகள்.

கடைசியில் மஹாபெரியவர் ஞானிகளின் தந்தையிடம் “அவன் இறைவனின், காஞ்சி வரதாஜ் பெருமாளின் பூரண அருளைப் பெற்றவன். அவனை அவன் போக்கிலேயே விட்டு விடு” என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்.

சிறு வயதில் அவர் பிறந்த பாகவதபுரத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு சிறிய சிறிய இறைபணி செய்து கொண்டு வந்தார். தானும் அக்கோயிலைப் போல ஒரு ஆலயம் தன் வழிபாட்டிற்கு கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணியது குழந்தை உள்ளாம். காலம் வரும்போது நானே அதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று வரம் அருளிய இறை வன் உருவாக்கித் தந்ததுதான் அருள்மிகு பகுதிஸ்வரர், அருள்மிகு சுந்தரவரதாஜ் பெருமாள், அருள்மிகு சித்தி விநாயகர், சிவகப்ரமண்ய ஸ்வாமி, சிம்மப்பிரியா, ப்ரத்யங்கரா தேவி, கனகவல்லித் தூயார் அடங்கிய ஆலயங்கள்.

ஸ்ரீராமபிரானை குல தெய்வமாக கொண்ட ஞானிகள் ஸ்ரீ ராமபிராஜுக்கும் ஆஞ்சநேயஜுக்கும் ஆலயம் எழுப்ப இறைவனை வேண்டிக் கொண்டார். ஆஞ்சநேயனின் அருளால் ஞானிகளுக்கு இறைவன் அமைத்துக் கொடுத்து ஆலயத்திற்குள்ளேயே ஸ்ரீ ராமபிராஜுக்கும் மாருதிக்கும் ஒரு அழகான ஆலயம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பத்து அடி உயரத்தில் பக்த ஆஞ்சநேயஜுக்கு தனியாக ஒரு ஆலயத்தை ஞானிகளின் அருளாடன் பதம்பூரி முத்தையா ஸ்தபதி அவர்கள் நிர்மாணித்துக் கொண்டிருக்கிறார். 2010 ஸ்ரீராமநவமிக்குள் ஆலயத்தைக் கட்டி கும்பாபிசோஷகம் செய்ய பக்தர்கள் முனைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

“படிக்காத பிள்ளையின் காலதத் திருவி உபதேசம் செய் விறான் தகப்பன். பிள்ளை உருப்படுவதில்லை... ஏன் அவன் காலதத்தான் கொடுத்தான் மனதைக் கொடுக்கவில்லை. இது வெளக்கம்”

“ராம கலையைக் காலதைக் கொடுத்துக் கேட்டு புண்ணியில்லை. மனதைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ராமனருள் கிடைக்கும். இது தெய்வீகம்”

- பிரிமேந்திர உபநிஷத் (முதல் பாகம்)

ஆஞ்சநேயனிடம் மனதைக் கொடுத்து ஸ்ரீ ராமனின் அருளைப் பெற ஞானிகள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் கோவில் பணியில் அளவுவாரும் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள அழைக்கிறோம்.

குரு சதாசிவ பிரிமேந்திரர், துமர் திருவஷத் தொண்டர்கள்

“சதாசிவ பிரிமேந்திரரின் ஞானச்சேரி டிரஸ்ட் ”

9/5, டினார்ட் நெரு, மந்தைவெளி,
சென்னை - 600 028, செல் 98410 28028

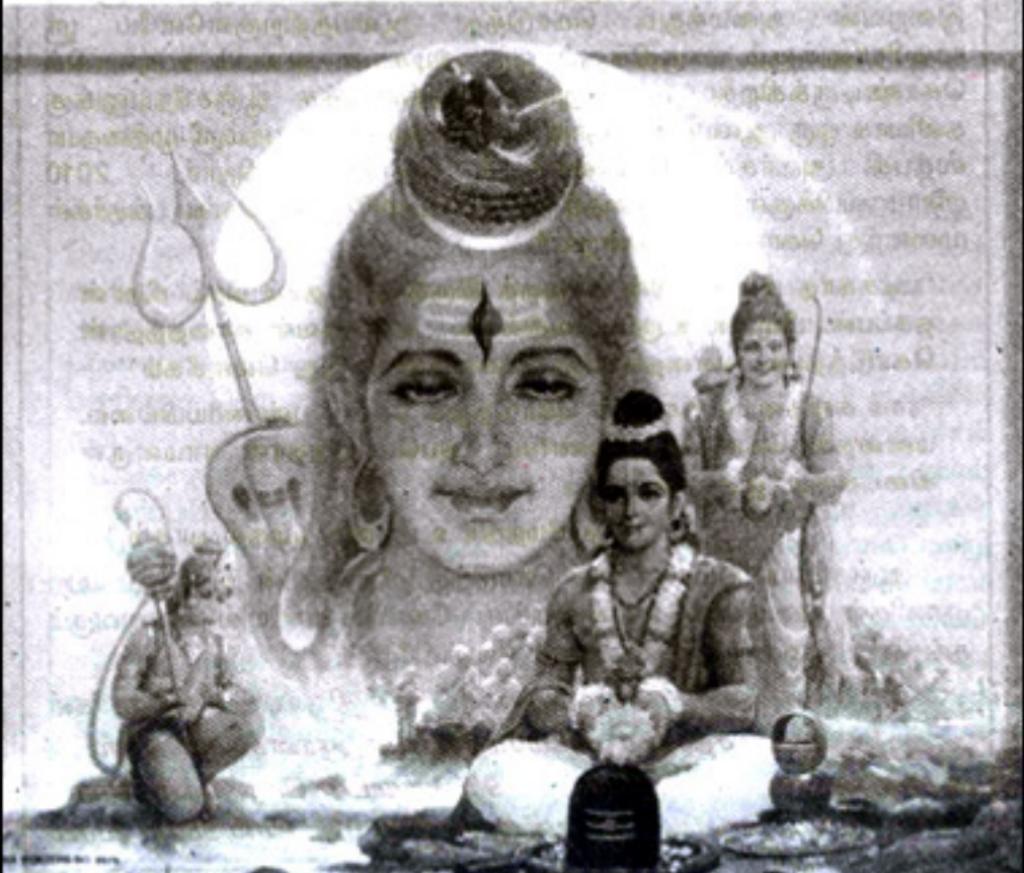
ஆன்ம வெள்ளுப்

ஒரு பெரியவரின் உள்ளத்தில் ஆன்ம வெள்ளம் கரைப்பாண்டு ஒடியது. அவரால் ஊரில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் கடைசியில் பயன்டைந் தனர். அவரும் பயன்டைந்தார்.

கரைப்பாண்டு வழிந்த தண்ணோரால் ஊரிலுள்ள வயல்கள்,

குடிசைகள் எல்லாம் மூழ்கின. கரைக்குள் கட்டுப்பட்டு ஒடிய தண்ணோரால் நீருடன் சேர்ந்து சேர்ந்து ஆறும் ஒடியது.

இது போன்றே ஒருவரால் பலரும் பயன்டைகின்றனர். அவரும் பயன்டைகின்றார் என்றார் தத்தாத்ரோயர்.

ஒரு ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துப் பல கிராமங்களை மூழ்க்கித்தது. இது போன்று தெய்வீகப் பிரச்சாரம் ஓயாமல் நடந்து வருதல் வேண்டும். அதனால் ஒருவரும் கெடுவதில்லை.

இவ்வண்ணம் தனது இறை பணியை வெள்ளம் போன்று நாடெங்கிலும் அனுப்பி வந்தார் ஒருவர். வெள்ளம் எப்படி குடிசைகளையும் வயல்களையும் மூழ்கித்ததோ அப்படியே அப்பெரியவரின் பிரச்சாரமும் மக்களை மூழ்கித்தன.

ஆனால், அவர்களை எது இதில் மூழ்கித்தது என்று அப்பெரியவருக்குத் தெரியவே இல்லை. அச்சமயத்தில் அவர்களுடைய வெள்ளம் என்கிறார் தத்தாத்ரோயர்.

நீர் வெள்ளமும் பிரச்சார வெள்ளமும் ஒன்று போல மக்களை பாதிப்பதில்லை. இதை உணர்ந்தார் அவர்.

வெள்ள காலத்தில் போர்க்கால அடிப்படையில் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். அது போன்று பக்தர்களுக்காகப் பல புதிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்.

கர்ம மார்க்கம், பக்தி, யோகம், ஞான மார்க்கம் போன்ற

பல வழிகளை எளிமையாக்கி நாட்டு மக்களிடம் அள்ளித் தெளித்தார். வெள்ளத்தில் சிக்கி யவர்களுக்கு உணவுப் பொட்ட வங்களை வீசி எறிவார்கள். அதைப் போன்ற நடவடிக்கையே இது என்றார் பெரியவர்.

பலர் பெரியவரை அனுகி எங்களுக்கு உணவுப் பொட்டலம் கிடைக்கவில்லையே... சாம்பார் சாதம் கிடைக்கவில்லையே.... என்றனர். இன்னும் எளிமையாக பக்திப் பிரச்சாரம் செய்தால் நல்லது என்று எண்ணினார். அப்படியே செய்தார் பெரியவர்.

அஸ்ஸாம் வெள்ளத்தில் சிக்கிய மக்கள் அனைவரும் கடைத் தேறினார். ஒவ்வொருவரும் உணவுப் பொட்டலத்தைப் பெற்றனர் என்ற செய்தி நாடு முழுவதும் பரவியது.

ஆனால், பெரியவர் சமாதியாகும் தருணத்தில் அவர் மட்டுமே கடைத் தேறினார் என்றான் கடவுள்.

பிரச்சார வெள்ளம் ஓய்ந்த பின்பு மக்கள் பக்திப் பசிக்காக அலைந்தனர் என்பதே யதார்த்தமான உண்மை. இது மாற வேண்டும் என்றார் தத்தாத்ரோயர்.

- ஞானிகள்

ஞானச்சேரி

வெப்பத்தில் சக்தியை தயாரித்துக் கொள்கிறது.

பறவைகள், பிராணிகள்... பறந்து அலைந்து திரிந்து இலை, காய், கனிகள், கிழங்குகள் மற்றும் சக்தியில் குறைந்த ஜீவன்களைக் கொன்று தின்று உயிர் வாழ்கின்றன. மேலும் இயற்கையில் தானே உருவாகும் உணவுப் பொருட்களையே பிராணிகள் உண்ணுகின்றன.

“குருநாதர்கள் என் பவர்கள் பிறருடைய புத்தகத்தை சாதுர்யமாக கையாண்டு சொல்பவர்கள் என்று இருக்கும்வரை மார்க்கத்தை காட்ட முடியாது. மார்க்கத்தைச் சொல்பவனுக்கு அனுபவம் இருத்தல் வேண்டும். அவனே குரு”.

“குரு கடவுளை உணர்ந்த முதல் மனிதன். சீடன் அவனை உணா இருக்கின்ற இரண்டாவது மனிதன்”. ... ஞானிகள் ஸ்ரீ சதாசிவ பிரம்மம்”.

தாவரம், பிராணிகள், மனிதன்... எவ்வாறு தங்கள் அழுதுங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்? தாவரம் இருக்கும் இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு வேர்கள் மூலமாக பரந்து தேவையான தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்கிறது. இலைகள் மூலமாக ஞானிய

பழங்களைத் தவிர பக்குவப்படுத்தப்படாத இலை, காய், கிழங்குகள், ரத்தம் தோப்பந்த இறைச்சி. இலைகளை அப்படியே உண்பதால் பிராணி கணுக்கும் கோளாறுகள் ஏதும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை உடல் வாகு அப்படு.

நம்மால் ஆழமைப்படுத்தப்பட்டு நம்மோடு வாழும் செல்லப் பிராணிகள், வளர்ப்புப் பிராணி கள்... Domestic animals கால ஒட்டத்தில் மனிதனை அண்டிப் பிழைக்கக் கற்றுக் கொண்ட ஜீவன்கள் சமைத்த உணவை உட்கொள்வது நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது.

இரு பகுதியில் வறட்சி ஏற்பட்டால் பறவைகள் மிருகங்கள் வளமான பகுதியை நாடுச் செல்லும். தாவரங்கள் முடிந்த வரை நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சி

வாழும். இல்லையென்றால், பட்டுப் போகும். காற்று மூலமாகவும், பிராணிகளின் உடம்பில் காற்று மூலமாகவும் பிராணிகளின் உடம்பில் ஒட்டிக் கொண்டும் தாவரத்தின் விதைகள் இடம் மாறியும் வளரும். தாவரங்களில் சில சிறு சிறு மூச்சிகளை trap பண்ணி உயிரைப் போக்கி விடுகின்றன.

பின்பு அவைகள் Decompose அழுகி சம்பந்தப்பட்ட தாவரத்திற்கே உணவாகிவிடுகின்றது. இரை தேடுவதற்கு பிராணிகள் தங்கள் குஞ்சுகளுக்கும் குட்டிகளுக்கும் பயிற்சியளிக்கின்றன. பிராணிகள் வளர்ந்த பின்பு பாசம், பந்தம்... என்றில்லாமல் பிரிந்துவிடும். கூட்டங் கூட்டமாக திரியும்.

இயற்கையை மட்டுமே சார்ந்து இருக்கும் இவைகள் மனித உலகம் தங்கள் சார்ந்திருப்பதை உணரா மலேயே உதவி விடு கின்றன. பிராணிகளின் வலுவான நூண்ணுணர் வுகள் அற்புத மானாவை. கூரிய பார்வை, வலுவான மேப்ப சக்தி, சப்தங்களைப் பிரிந்து அபாயத்தையும் தங்கள்

இனத்தையும் அறியும் ஆற்றலை இயல்பாக பெற்றிருக்கின்றன. இயல்புக்கு இயற்கைக்கு வேறு விதமாக முரண்பாடாக தாவரம், பிராணிகள் செயல்படுவதே யில்லை.

பாபம், புண்ணியம், இன்பம், துன்பம், சொர்க்கம், நரகம்... இவைகளின் உலகத்தில் இல்லை. செயல்பட, வளர, மலர மறுப்ப தில்லை. தனக்குத்தானே தடைகள் போட்டுக் கொள்வதில்லை. இருக்கும் சூழ்நிலையில் இன்பமாகவே ஜீவிக்கின்றன.

ஆனால் கவனியுங்கள். குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய ஒரு

பலவினம் உண்டு. சிந்திக்கும் திறன் தாவரம், பிராணிகளுக்கு குறைவு.

பார்த்து, அறிந்து, யோசித்து, கணித்து முடிவு செய்து, ஒன்றை ஒன்றிலிருந்து உருவாக்குவதில்லை.

விவசாயி கலப்பையைக் கொண்டு பூமியைப் பிளந்து பண்படுத்தி தானாக முளைத்துக் கிடந்து நெல்லை மின்மூடும் பண்மடங்கு பெருக்கி சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு வாழ வது மாதிரி அவைகளால் முடிவு தில்லை. பெரும் வறட்சி, காட்டுத்தீ, மழை, வெள்ளம், பூகம்பம் என்று வந்து விட்டால் பிராணிகள் குழந்தை கைதி களாகிவிடுகின்றன.

தப்பித்துக் கொள்ள மாற்று உபாயம் தேடும் திறன் முழுமையாக பெற்றிருக்கவில்லை. மரணம்தான் முடிவாகிவிடுகிறது.

இந்தக் குறைதான் அவை களின் தேக்கநிலைக்கு காரணமாகி விடுகின்றது. இதற்கு

மாறாக தேக்க நிலையை நீக்க, வெல்ல, வளர்ச்சி என்னும் தொடர் ஒட்டத்தைக் கொண்ட இயக்கமே மனிதன் என்னும் ஆற்றிவு பெற றவன். யோசிக்கும் இயந்திரம் - கம்ப்யூட்டரை கொண்டவன் மனிதன்.

இவன் யோசிப்பதால் முடிவெடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப் படுபவன். முடிவெடுக்கும் நிலையில் உள்ளதால், இரண்டு நிலையில் உள்ளதால்,

இரண்டு நிலைகளை எதிர்கொள்பவன்.

சரியா - தவறா என்ற இரண்டு நிலை கள் இங்குதான் அதிகபட்சம். நமக்கு சந்தேகம், தடுயாற்றம், குழப்பம்...

இப்படி அறிவு - அறியாமையின் வித்து இங்குதான் ஆரம்பம். சாதாரண குடியில் பிறந்தாலும், இந்தச் சட்டம் எல்லோருக்கும் பொதுதான்.

பழக்க வழக்கங்கள் மாறுபடுமே தவிர விதி...விதிதான். வழிகாட்டியை இந்த இடத்தில் தான் நாம் தேடுவோம்.

நான் தேடுவிட்டேன். நிங்கள் எப்படி?

மாத்துஞ்சேகரன்

ஞானிகளின்
பிறந்ததின விழாவும்
புத்தக வெளியீட்டு விழாவும்

நாள்:

21.06.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை

நேரம்:

மாலை 5 மணி அளவில்

இடம்:

ஞானச்சோரி

கல்யாண நகர் அசோசியேஷன்

29, மேற்கு சர்க்குலர் தெரு

மந்தவெளி, சென்னை – 600 028.

ஞானிகள்

அருளிய

மூன்று

புத்தகங்கள்

வெளிவருகிறது

மூன்றும்

சேர்த்து

விலை

ரூ.120/-

அனைவரும்
 புத்தகங்களை
 வாங்கி
 பயன்தையவும்,
 ஞானிகளின்
 ஆசியைப்
 பெறவும்
 அன்புடன்
 அழைக்கிறோம்.

மகான் அரவிந்தரும் கூஷ்ணம்

ஒரு வரலாறு இயல் மகாங்காட்டில் ஒரு பேராசிரியர் சொன்னார்.

“நானே ஆகஸ்ட் 15. நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்ற தினம். இந்த தினத்தில்தான் மகான் அரவிந்தரும் பிறந்தார். அன்றைய தினம் மாணவியில் பேசிய மற்றொரு பேராசிரியர், ‘நானைக்கு ஆகஸ்ட் 15, மகான் அரவிந்தார் பிறந்த நாள். இந்த உத்தமமான நாளில்தான் நம் நாட்டிற்கும் சுதந்திரம் கிடைத்தது’ என்று சொன்னார். இவ்விரண்டு கருத்துக் களுக்கு இடையில் என்ன வித்தியாசம்? நாட்டை விட மகான்கள் பொரியவர்கள். மகான்களால் தான் நாட்டிற்குப் பெருமை, கவுரவம், மரியாதை எல்லாம்.

அத்தகைய மகான்களுள் ஒருவரான மகரிவி அரவிந்தர் 127 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தார். அவர் பிறக்கும் போது கவாமி விவேகானந்தருக்கு 9 வயது, அரவிந்தர் பிறந்து 8 வருடம் கழித்து

மகரிசி ரமணர் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் ஆங்கில நாகரிகத்தில் மூழ்கியவர். அதனால் தன் மகனிடம் இந்திய வாடையே அடிக்கக் கூடாதென்று கருதி, தன் மகனை 7வது வயதிலேயே இங்கிலாந்துக்குப் படிக்க அனுப்பி வைத்தார். 14 ஆண்டு ஆங்கிலேயருடன் இருந்து அவர்களைப் போல் வளர்ந்து கல்லி பயின்று (ICS) ஐ.எஸ்.எஸ். தேர்வில் குதிரை ஏற்றப் பரிபாக்ஷலில் வெற்றி பெற முடியாமல் போனதால் அராவிந்தர் ஐ.எஸ்.எஸ். பரிசீகஷலில் தேர்வு பெற முடியவில்லை. அவர் அந்தப் பரிசீகஷலில் தேர்வு பெற்றும், இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்து அரசாங்கத்தில் ஒரு பெரிய உத்யோகத்தில் அமருவார் என்று அவர் அப்பா கனவு கண்டிருந்தார். அக்கனவு எல்லாம் சிதறிப் போயிற்று. இங்கிலாந்தின் நஷ்டம் இந்தியாவுக்கு வாபம். உலகுக்கு வாபம். 1893ல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் பரோடா மன்னர் அவரை சர்வ கலாசாலையில் ஆங்கிலப் போர்சிரியாக நியமித்தார். அப்போது ஒரு நாள் (1893ல்) கோச்சு வண்ணாயில் போகும்போது அவருள் ஒரு பெரும் வெண்மை உட்புகுந்து தன் உள்ளத்தில் ஒரு அமைதியை உண்டாக்கியதை உணர்ந்தார். ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்திய நாட்டின் குதந்திரத்திற்காகப் புரட்சி வழிதான் சரியான வழி என்று நம்பி, அதை ஆதுரித்து கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். 1903 முதல் 1907 வரை கல்கத்தா சர்வகலாசாலையில் ஆங்கிலப் போர்சிரியாகப் பணியாற்றியபோது இப்புரட்சி இயக்கப் பணி தொடர்ந்தது. 1907ல் ராஜுத் துவேஷக் குற்றத்திற்காக 2 ஆண்டு சிறைத் தண்டனை பெற்று அலிபூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறைச்சாலை தவச்சாலையாயிற்று. அவர் மனம் அரசியல் புரட்சியில் இருந்து ஆண்மீகப் புரட்சிப் பாதைக்கு திசை மாற்றப்பட்டது. சிறையிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் அவர் உலகாயத் வாழ்க்கையை எல்லாம் உதறி ஏறிந்துவிட்டுத் தனிமையை நாடி பாண்டிச்சேரிக்கு வந்தார். நான்கு ஆண்டுகள் தனிமையில் தவம் செய்த பின் வெளி உலகுக்கு வந்து “ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட யோகம்” என்ற தன் ஆண்மீகக் கருத்துக்களை வெளியிட்டார். 40 ஆண்டுகள் ஆண்மீக ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்து 1950ல் மகா சமாதி அடைந்தார். அதே ஆண்டில்தான் பகவான் ரமணரும் சமாதி அடைந்தார். என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஸெஸாராஷ்டிரரும் 77 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். அராவிந்தரும் 77 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.

இறைவனை அறிவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் ஆண்மீக உச்சியிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து தான் பெற்ற இறையுணர்வை உலக மக்களுக்கும் வழங்குவதுதான் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஆண்மீகம்..

பரினாம வளர்ச்சியில் இன்று மனம் தான் மிகவும் பெரிய விஷயம் என்று எண்ணப்படுகிறது. ஆனால் அதுவே முழுமீல்லை. அதற்கு மேலே ஒரு SUPERMIND உயர்மனம் உள்ளது. அது நம்முடையதாக ஆகவேண்டும் என்றார். அது நம்மை ஆக்ரமித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு SUPER-A MENTAL DESCENT என்று பெயரிட்டார்.

அரவிந்தரின் கருத்துக்களின் எதிரொலி போல் விளங்கும் ஞானிகளின் கருத்துக்களும் உங்கள் கவனித்திற்குக் கீழே தூப்படுகின்றன.

அரவிந்தர் உன்னுடைய ஆந்மாவை இறைவனோடு இணைத்து விடு. இறைவனுடைய அணைப்பில் உன்னை மலரச் செய்ய அவனுக்கு குரல் கொடு. உலகத்திலிருந்து விலகாதே. அப்படியானால் அகந்தையும் பந்தமும் இல்லாமல் உன் தேகமும் மனமும் இறைச் சக்தி உலகத்தில் பாய ஒரு கருவியாக மாறிவிடும்.

ஞானிகள் வாழ்க்கையிலிருந்து ஒடிப் போகாதே. அதன் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் உன் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள். ஒவ்வொரு நிமிடமும் இறைவனோடு உன் மனதை ஒன்றிவிடு. அப்போது இறைவன் தன் வேலைக்கு உன்னை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வான்.

அரவிந்தர் சென்ற காலத்தில் என்ன தவறுகள் செய்திருந்தாலும் உண்மையான ஏக்கத்துடன் இறைவனின் வீட்டுக் கதவை தட்டினால் அக்கதவுகள் எப்போதும் திறந்திருக்கும்.

ஞானிகள் குழந்தை அழுக்காயிலிருந்தாலும் அசிங்கமாயிலிருந்தாலும் தாயார் அதை அணைத்துக் கொள்வாள். அதேபோல் நீ இதற்கு முன்னால் எவ்வளவு தவறுகள் செய்திருந்தாலும் இறைவன் உன்னை ஏற்றுக் கொள்வான். காரணம் அவன் ஒரு கருணைக் கடல்.

அரவிந்தர் கீழேயிருந்து உண்மையான குரல் எழுந்தால், மேலிருந்து உடனடியாகப் பதில் வரும்.

ஞானிகள் இவ்வுலகில் இருக்கும் உன்னுடைய குரல் இறைவலுக்காக

	எங்கி அழுவது உண்மையாபிருந்தால் இறைவனின் அருள் நிறைந்த பதிலும் உடனே வரும்.
அரவிந்தர்	முளை இறைவனை அறிய முடியாதபோது கடவுள் நம் இதயத்துடன் பேசகிறான்.
ஞானிகள்	அறிவால் அடைய முடியாத இறைவனை அஸ்பிளால் தான் அடைய முடியும்.
அரவிந்தர்	புலன்களின் வலைக்குள் நூன் சிக்கவில்லை. என் ஆத்மா வரையறை இல்லாமல் வளர்ந்துவிட்டது. என் உடல் இறைவனின் விளையாட்டுக் கருவி.
ஞானிகள்	விடைய வாசனைகளிலிருந்து மனம் விடும்படும்போது நம் ஆத்மா அகண்டப் பரமானந்தப் பெருவெளியில் ஜக்கியமாகி விடுகிறது. அப்போது நாம் இறைவனுக்கு உகந்தவர்களாகி விடுவோம்.
அரவிந்தர்	நெருக்கத்துடன் கூடிய பற்றின்மையையும் பற்றின்மையோடு கூடிய நெருக்கத்தையும் வாழ்க்கையில் உண்டாக்கிக் கொள். (Attached Detachment and detached Attachment)
ஞானிகள்	சினிமா திரையில் இருட்டானவுடன் காட்சிகள் தெரியும்போது சம்பவங்கள் எல்லாம் உண்மை என் வந்தவுடன் வெறும் திரைதான் தெரிகிறது. இதுதான் திரையும் படமும் ஒன்றுபோல் காட்சியளித்தாலும் இரண்டுக்கும் சம்மந்தம் இல்லை என்ற தெளிவு. ஒரு வேலைக்காரி காலை முதல் மாலைவரை எஜமான் வீட்டுக் குழந்தையை மிகவும் நேசிக்கிறான். ஆனால் அங்கிருந்து தன் வீட்டுக்குக் கிளம்பியவுடன் எஜமானருடைய குழந்தையின் நினைவு மறந்துபோய் விடுகிறது. இதுதான் பகலில் காணப்படும் பாசமும் நேசமும் உண்மையெல்ல என்ற தெளிவு.
அரவிந்தர்	படிப்பு, பதவி, புகழ், செயல்பாடு.... இவைகளைப் பொறுத் ததல்ல ஒருவனின் மதிப்பு. அவன் எப்படிப்பட்டவனாக வாழ்கிறான். அவன் உள்ளாம் பண்பட்டிருக்கிறதா... என்ற இரண்டும்தான் அவனை கடவுளிடமும், கடவுளை அவனிடமும் இழுக்கும்.

ஞானிகள்	உன் அறிவோ, அகங்காரமோ, அந்தஸ்தோ, செல்வமோ, இவற்றால் நீ என்னைக் கவர முடியாது. உன் உள்ளத்தின் உயரம், உன் வாழ்க்கையின் நேரமை... இவைதான் உண்ணிடம் எதிர்ப்பாற்படு.
அராவிந்தர்	தர்க்கவாதம் மூலம் ஆண்டவனை அறிய முடியாது. தேகாத்மா தத்துவத்தை மாற்றி, பரிபூர்ண ஈடுபாடும், ஏக்கமும் இருந்தால்தான் இறைவனை அறிய முடியும்.
ஞானிகள்	ஆராப்சி மூலம் இறைவனை அறிய முடியாது. தேடல், சரணாகதி, அனுபவம்... இவற்றால்தான் கடவுளை அறிய முடியும்.
அராவிந்தர்	வீரபில்லாமல் ஆண்மிகத்தில் உயர முடியாது. உலகத்தோடு உனக்குக் கொஞ்சமாவது சம்பந்தம் இருந்தால் கூட உலகம் உண்ணை துன்பத்தில் ஆய்வதும். இறைவனுடைய சொத்தாக நீ எப்பொழுது மாறுகிறாயோ அப்போதுதான் உனக்கு கதந்திரம்.
ஞானிகள்	ஆண்மிகமும், கோழைத்தனமும் எதிர் எதிர் துருவங்கள். உலகாயது வாழ்க்கையைத் தழுந்துவிட்டு ஆண்மிகத்திற்கு வருவதற்கு நிறைய தெரியமும், மனோபலமும் வேண்டும். நீ எப்பொழுது கடவுளுக்கு முழுவதும் சொந்தமாகி விடுகிறாயோ, அந்த நிமிடத்திலிருந்து நீ அவனுடைய பொறுப்பு.
அராவிந்தர்	இறைவனின் அன்புப் பிரவாகத்தின் வேகத்தை நீ தாங்க வேண்டுமானால், நீ உன் வாழ்க்கையை தெய்வீகமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.
ஞானிகள்	குற்றால நீர்வீழ்ச்சியின் முழு வேகத்தைத் தாங்க வேண்டுமானால் உடம்பில் எண்ணெய்ப் பூசிக் கொண்டு குளிக்கப் போகவேண்டும். அதைப்போல இறையன்பு என்ற நீர்வீழ்ச்சியில் குளிக்க வேண்டுமானால் பக்தி என்ற எண்ணெயைப் பூசிக் கொள்ள வேண்டும்.
அராவிந்தர்	ஒரு பொருளை உண்டாக்குவதில் ஒரு மகிழ்ச்சி. அந்தப் பொருளை உபயோகிப்பதில் மகிழ்ச்சி, பொருளை ஒதுக்கி வைப்பதில் மகிழ்ச்சி, பொருள் உடன்து போவதில் மகிழ்ச்சி,

இப்படி எல்லாவற்றிலும் ஒரு மகிழ்ச்சி உணர்வை உண்டாக்கிக் கொள்.

ஞானிகள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் நல்லதும் கெட்டதும், மகிழ்ச்சியும், துக்கமும்... இருக்கும். துக்கம் என்று நினைப்பதிலும் ஒரு நன்மை இருக்கும்.

அரவிந்தர் நாம் எவ்வளவு உயரம் ஏறினாலும் அடிப்படையை மறந்துவிட்டால், ஏறியதற்கு மதிப்பு இல்லை. இன்றையருளை உலகுக்குக் கொண்டு வர விரும்புவன் மனித உருவில்தான் அதைச் செய்ய இயலும். உலகின் சுக துக்கங்களை தாங்கிக் கொண்டு முன் பாதையில் நடக்க வேண்டும்.

ஞானிகள் மலை உச்சிக்குப் போனவன் திரும்பித் தணக்குத் தான் வரவேண்டும். அந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஆவன் பிற்கால வாழ்வு அமைய வேண்டும். அதுபோல ஆன்மிகத் தின் உச்சிக்குச் சென்றவர்கள் மறுபடியும் உலக வாழ்க்கையில் நுழைந்து அவர்கள் அனுபவம் மக்களுக்குப் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டும்.

அரவிந்தர் போக வேண்டிய பாதையை விட்டு விலகி விடுவதைவிட பாதையில் ஏற்படும் தவறுகள் சில சமயம் நமக்கு ஒரு படிப்பினையாக அமையும்.

ஞானிகள் ஆன்மிகத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினால் அதில் நடுநடுவில் சிறு சிறு தவறுகள் நேர்ந்த தால் பரவாயில்லை. ஆனால், நாம் நம் வாழ்வின் குறிக்கோளான ஆன்மிகத்தையே அடிப்போடு மறந்து விடக் கூடாது.

அரவிந்தர் சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டு இந்த உலகத்தில் சுதந்திரமாக இருப்பது குடினம். ஆனால் அது குடினம் என்பதாலேயே நாம் அம்முயற்சியில் இறங்க வேண்டும். வெற்றியும் பெற வேண்டும்.

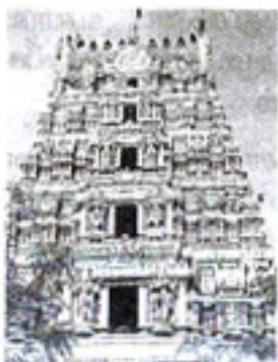
ஞானிகள் உலகத்தில் இருந்து கொண்டே நூன் சாதாரண மனிதனை போல இருந்தாலும், நான் எதனாலும் பாதிக்கப்படாதவனாக இந்த உயர்ந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்வது கஷ்டம் போலத் தெரிவ தனால், அப்படி வழி நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். அதில் வெற்றியும் பெற வேண்டும்.

அரவிந்தர்	சிலாடிமிருந்து இறையருள் விலகுவதில்லை. ஆனால் பலர் இறையருளிடமிருந்து விலகிப் போகிறார்கள்.
ஞானிகள்	மகாண்கள் கடவுளுக்காக உலகத்தைவிட்டு விட்டார்கள். மக்கள் உலகத்திற்காக கடவுளை விட்டுவிட்டார்கள்.
அரவிந்தர்	என் பலமெல்லாம் என் இதயத்தில் ஒவிக்கும் உன் சிரிப்புதான்.
ஞானிகள்	என் சக்தியெல்லாம் எனக்குள் இருக்கும் சிவன்தான்.
அரவிந்தர்	எவன் நானாக இருக்கிறானோ அவன் என்னுள் இருக்கிறான்.
ஞானிகள்	நடராஜாதான் எனக்குளிருந்து பேசிக் கொண்டு இருக்கிறான்.
அரவிந்தர்	உன் ஒளி என் உடல் முழுவதும் பரவிக் கீருக்கிறது. இப்போது என் உடல் உனக்குச் சொந்தம். இது உன்னுடைய விளையாட்டு மேனே...

இறைவன் இந்த உலகில் தான் உறைவதற்கும் விளையாடுவதற்கும் நடராஜன் என்ற இந்த ஸ்தூல தேகத்தை தேர்ந்தெடுத்து நமக்கெல்லாம் ஞானிகளாகக் காட்சியளிக் கிறார். நமது உடலும் இறைவன் உறையும் இல்லமாக மாற நம்மை எல்லாம் பக்குவப்படுத்த வேண்டும் என்று ஞானிகளை நாமெல்லோரும் வேண்டிக் கொள்வோம்.

போர்சியர் ராணுஜங்

கோவிலுக்கு செல்லும் வழி

பழைய மஹாபலிபுரம் சாலையில் சென்று
கேள்பாக்கம் வண்டலூர் இடையில் உள்ள
சாலையில் நான்கு கிலோமீட்டர்
தொலைவில் உள்ள மலை ஆஞ்சநேயர்
கோவிலில் இறங்கி ஒன்றை கிலோமீட்டர்
தூரத்தில் உள்ள திருவெளிச்சை
கிராமத்தில் கோவில் உள்ளது.

தூண்டில் மீன்

காய்ந்த கட்டைக்குள் நெருப்பு இருக்கிறது. பசுமையான மாத்திர்குள்ளும் நெருப்பு இருக்கிறது. இறைவனை எப்படி நினைத்தால் நல்லது என்று யோசி.

தண்ணீருடன் தண்ணீர் சேர்ந்துவிட்டால், ஒரே தண்ணீர்தான் தெரியும். இரு வேறு நீர் நிலைகள் ஓன்றாகச் சேர்ந்தது ஜக்கியமாதல் என்றால் கடலுடன் சேருவதற்காக வந்த இரண்டு ஆறுகளின் நீர்களும் ஒன்றுதானே! இந்த ஒன்று என்ற அத்வைத் சித்தாந்தத்தை ஆற்றுநீரை உதாரணப்படுத்திச் சொல்லுகிறாயா அல்லது பல நீர்நிலைகள் சேர்ந்த வெள்ளக்காட்டை உதாரணப்படுத்தி அத்வைதும் பேசுகிறாயா?

மாணிக்கவாசகர், நந்தனார்... இவர்கள் ஒளியடின் கலந்தது ஒரு கருத்து. ஒளவையார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், அப்பர், வள்ளலார்... இவ்வைவெரும் பூத உடலுடன் கடவுளை அடைந்தது சமயத்தில் எத்தகைய விளக்கத்தை விளக்குகிறது? விளங்கினால் பக்தி வருமே.. என்பது நியாயம்.

ஆத்திகன் கடவுள் நம்பிக்கையை எத்தனை விதமாக பிரிக்கிறான் என்பது இன்று மத்திற்கு விளங்க வேண்டும். சித்திகள், ஞானம், பக்தி, கடமை, யோகம், பொய் சொல்லாமை... இவைகளில் எதைப் பற்றினால் மனிதனிடம் உண்மையான ஆத்திகம் பிறக்கும்?

உலகிலுள்ள நாத்திகர்களுக்கு மத்திற்குள் தேனாக கவைப்பது ஆத்திகன் மதத்தை புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதே என்பது ஒரு கருத்து. சரியாக விளக்கிவிட்டால் நாத்திகன் கதி அதோ கதி ஆகுமா? சொல்.

மத்திற்குள்ளும், எந்தத் துறையிலும் அனுபவசாலிகளே வித்தகர்கள். உனது கருத்தை உனக்காக யோசி.

- ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

பாயிரம்

ஆனை முகத்தான் வழிகாட்ட, சத்குரு சதாசிவ பிரும்மேந்திரனின் அருளாசியுடன் ஞானிகளை வாழ்த்தி இப்பாயிரம் என்ற தலைப்பிற்குள் புக விழைகிறேன்.

சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே புலவர்கள் தாம் யாத்த நூல்கட்டு முதற்கண்ணாக “பாயிரம்” என்ற பாடல்களை அமைத்தனர். பாயிரம் என்பது கடவுள் வாழ்த்தே ஆகும். “ஆயிரமுகத்தான் அகன்றதெனிலும் பாயிரமல்லது பனுவலுன் மன்றே” என்பது வழக்கு. ஒல்காப்புகழ் தொல்காப்பியர் நம் “தேவு கொள்பொருட்டே” என்றும், “தெய்வம் சுட்டிய பெயர் நிலைக்கிளவி” என்றும், “கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி... என்ற வடு நிங்கு சிறப்பின் மன்னிய மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணியவருமே” – என்றும் கூறியுள்ளார். இதில் கொடி நிலை – உயர்ந்த இடத்தில் நிற்பது – சூரியன். கந்தழி – பற்றுக் கோட்டை ஆயிப்பது அக்கினி. வள்ளி – குளிர்ச்சியைத் தருவது – நிலவு. மிகப் பழம் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தின் மூலமாகவே நமது முன்னோர்கள் பகலவன், நிலவு, நெருப்பு...

ஆகிய மூன்றையும் தனது மூன்று கண் களாக உடைய முக்கண் முதல்வளையும், மும்மூர்த்திகளையும் வழிபட்டு வந்தனர் என்பது புலனாகும்.

உலகம் என்பதைக் குறிக்க வந்த தொல்காப்பியர் நிலம், நீர், காற்று, தீ, விகம்பொடு (ஆகாயம்) ஐந்தும் கலந்த மயக்க உலகம் என்று தொல்காப்பிய பொருள் திகாரத்தில் கூறுகிறார். இதுவே பிற்காலத்தில் அந்வைத சித்தாந்தத்திற்கு ஆடி கோலியது எனலாம். இவ்வைந்து ஆற்றல்களால் ஆனது உலகம், நமது

உடல், இவை மயக்கம்”
அதாவது “மாணை” என்கிறார்.

இனி பாயிரத்தில் எந்தக் கடவுளை வாழ்த்த வேண்டும்? புலவர்கள் கடவுளை இரண்டாகப் பிரித்தனர். “தாம் வழிபடு கடவுள்” – ஏற்படைக் கடவுள் – அதாவது செப்பும் நாலுக்கு இயைந்த கடவுள் என்பன. வழிபடு கடவுள் சிவ ணாக இருக்கலாம். ஆனால், காலிய நாயகன் திருமாலாக இருப்பின் காலிய நாயக ணையே பாயிரத்தில் வைத்துப்

பாடுவது உலக வழக்கு. தமிழில்

இதற்கு மற்றுப்பட்ட நிலையில் “பாயிரம்” பாடியவர், உலகப் பொது மறையாம் அறநால், நீதிநூல் யாத்த வள்ளுவும் பெருந்தகையாவார். அவரது பாயிரம் “கடவுள் வாழ்த்து”, “வான் சிறப்பு” “நீத்தார் பெருமை” “அறன் வலியறுத்தல்” என்ற நான்கு அதிகாரங் களைக் கொண்டது. யார் முயன்றாலும், எப்படி முயன்றாலும், கடவுள் வாழ்த்தில் அவர் கூறும் கடவுள் யார் என்பதை இதுவரை கண்டறிய முடியவில்லை. ஏற்படுத்தைய கடவுளை நாயகனாக ஏற்கும் நிலை, சில இடங்களில் மாறுபடவும் செய்கிறது.

கம்பராமாயணம் கம்பர் எழுதிய ஆறு காண்டங்களையுடனடியது ஏழாவதான உத்திர காண்டத்தை “வாணியன்தாதன்” என்ற புலவர் இயற்றியதாகக் கூறுவார். இதில் பால கண்டத்துள் கடவுள் வாழ்த்து என்று எவ்விதப் பாடலும் இல்லை.

முதல் பண்ணிரண்டு பாடல்கள் தற்சிறப்புப் பாயிரம் என்ற தலைப்பில் பாடப்பட்டுள்ளன. முதல் மூன்று பாடல்களும் “பாம்பொருள் வணக்கம்” என்றும், அடுத்த ஆறு பாடல்களும் “அவையடக்கம்” என்றும், பத்தாவது பாடல் ‘நூல் வழியைக் குறிக்க, பதினொன்றாவது பாடல் நூல் செய்த இடத்தைச் சுட்ட, பண்ணிரண்டாவது பாடல் ‘நூற்பயனை’ நல்க, கம்பர் பெருமான் ஏற்படுத்தைய தெய்வத்தை வெளிப்படையாக எந்தக் காண்டத்துப் பாயிரத்திலும், தொல்காப்பியம் வகுத்தபடி கூறவில்லை என்பது புலப்படுகிறது.

“தற்சிறப்புப் பாயிரம்” கூற வந்த கம்பநாடார், “பரம்பொருள் வணக்கம்” என்ற தலைப்பில் கூறியுள்ள மூன்று பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

“உலகம் யானவையும்
தாழுளா வாக்கத்துறும்
நிலை பெறுத்தத்துறும்
நீக்கத்துறும் நீங்கலா
அங்கிலா வினையாட்டு
நையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே
சாண்நாங்கனோ!”

இப்பாடலில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்... ஆகிய முத்தொழில்களையும் என்றும் வினையாட்டினைப் போல் செய்பவர் எவரோ அவரோ முழுமுதற் கடவுளாவார். அவருக்கே நாங்கள் அடைக்கலம் என்றும்,

“சிற்குணத்தூர் தெரிவரு நன்னிலை
ஏற்குணத்தூர் இதெண்ணிய மூன்றாணுள்
முற்குணத்தவரே முதலோர், அவர்
நற்குணக் கடல் ஆடுதல் நன்றாரோ”; ... இதில்

பெரியோர்களால் சத்துவம், ராஜஸம், தாமஸம்... என்று கூறப்பட்ட மூன்று குணங்களுள் முதலாகிய சத்துவ குணம் உடையவரே முதன்மையுடைய பரம்பொருள் ஆவார்.

அப்பரம்பொருளின் சிறந்த அற்புதமான கல்யாண குணங்களாகிய கடலில் மூழ்கித் தினைத்தல் நம் யாவருக்கும் மிக நல்லதாகும் என்றும்,

“ஆகியிந்த மரியன யானவையும்
ஒத்தோரல் கில்லன உள்ளன
வேண்பன மெய்ந்தெறி
தோன்னமயன் பாத மல்லது பற்றிலூர் பற்றிலூர்”

தொடக்கத்திலும், முடிவிலும் ஹரி ஓம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அளவற்றனவும், என்றும் உள்ளவையாதலுமான வேத வேதாந்தங்களை ஒத்தி உணர்ந்தவர்களாகிய... அகப்பற்றும், புறப்பற்றும் ஒழித்த ஞானிகள் உலகுக்கெல்லாம் உண்மை நெறியை உணர்த்தும் பெருமை பெற்ற அந்த இறைவனது திருவடியில் மட்டுமே பற்று உடையவர்கள்... மற்றப் பற்றினை மனதிலும் நினையார் என்று விளக்கும் இப்பாடல்களில் எந்த தெய்வத்தையும் கூட்டினார் இல்லை. இப்பாடல்கள் கம்பராமாயணத்துக்கு மட்டுமல்ல... கிறிஸ்துவ நூலான “தேம்பாவணிக்கும்” இஸ்லாமிய நூலான “சீராப்புராணத்திற்கும்” கூட பாயிரமாக இருக்கக் கூடிய தகுதி பெற்றவை. “ஒன்று பார்ப்பொருள். நூயதன் மக்கள்” என்பதே இப்பாயிரங்களின் கருப்பொருளாகும். எனவே, இவை உலக மக்கள் அனைவருக்கும் சொந்தம் என்று சொல்வதில் தவறு இருக்குமா? இருக்க முடியாது.

இராம காலியம் அற நூலாக உருவெடுக்கிறது. பல நீதிகளை மக்களுக்கு உணர்த்துகிறது. மனித நேயத்தை மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும், “தந்தை சொல் யிக்கதோர் மந்திரயில்லை” “தாயிற் சிறந்ததோர் கோயிலுமில்லை” என்பதற்கும், உடன் பிறந்தோர் ஒற்றுமை, பெரியவர்கள் சொல்லுக்குக் கட்டுப்படுதல், என்பதற்கும், இராமபிரானே சான்றாக இருப்பதும், “ஆயிரம் இராமர் நின் கேழ்வர் ஆவரோ தெரியன அம்மா?” என்று வியந்து குகன் வாயிலாக பரதனின் பெற்றிப் புலப்படும் போதும், பதினான்கு ஆண்டுகள் கழித்து ஸ்ரீ ராமபிரான் வந்து அபோத்தியை ஆளாவிடில் உண்மீது ஆணை தீக்குளிந்து விடுவேன்.... என்று கூறிய பரதன் அப்படியே செய்யவும் துணிந்தபோது, கோசலை ஓடி வருகிறான். அவனைப் பணிந்தெழுகின்றான் பரதன். கோசலையின் வாயிலாக கம்பர் தன் மனங்குளிர் பரதனை –

“என்னில்கோழி இராமர்கள் என்னினும்
அண்ணல்நின் அருளுக்கு அருகாவரோ?
புண்ணியம் எனும் நின் உயிர் போனால்
மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ?”

என்று கோசலையை ஆழச் செய்து பாதன் மும்மடங்கியிருந்து ஆயிரம் மடங்களாகி அன்னையின் வாய் வார்த்தையால் கோழி இராமர்க்கு ஈடாகி நான் என்றால் பாசப்பினைப்பிற்கு தாயா, மக்களா... என்று

வியக்கும் வண்ணம் இராமாயணத்தில் தியாகம், மன உறுதி, விட்டுக் கொடுத்தல்... ஆகிய பல நீதிகளைப் போதிப்பதால் இதிகாசங்களில் சிறந்ததெனத் திகழ்கிறது. எனவே இந்நூல் எல்லோராலும் படிக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தாலேயே உள்ளஞ்சை பாடல்களில் திருமாலைப் புகுப்புந்தாலும், பாயிரங்களில் எந்த ஒரு கடவுளும் பேசப்படவில்லை என்று ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது?

“இறை உணர்வு இருப்பின் மனித நேயம் தானாகவே உருவாகும்” என்பது விவேகானந்தர் கூற்று. சமயம் என்பது இறைவனை அடையும் வழியைப் போதிப்பது மட்டுமல்ல... மனிதன் உலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்வது எப்படி? என்பதையும் அனைவருக்கும் கூறுவதாகும். எல்லா மதங்களும் அங்கு, கருணை, நேயம் போன்ற நல்ல கருத்துக்களையே உரைக்கின்றன. காலிய நடையில் அதைக் கூறும் கம்பராமாயணத்தில் அதனாலேயே பாடவந்த திருமாலைக் குறிக்காது.

“பரம்பொருள் வணக்கம்” என்று உரைக்கின்றார். பரம்பொருள் எல்லா சமயங்களிலும் கூறப்படும் பொருள். அழிவற்றது, ஆதி அந்தமற்றது” ஆனவு, கண்ம, மானை... என்ற அவை ஆன்மாவுக்கு ஒருமை தருவது. எனவே கம்பநாடார் தம் பாயிரத்தில் எந்தக் கடவுளையும் குறிப்பிடவில்லை என்பது சாலப்பொருந்தும் என்றபோது, இதனை செவியற்ற வைணவபக்தர் ஒருவர் கம்பராமாயணப் பாயிரமாகிய “உலகம்யாவையும்” என்ற பாடல் எங்களுக்கே உரியது” என்று நாங்கள் என்னிக் கொண்டிருக்கும்போது, எப்படி அதனை “பரம்பொருள் வணக்கம்” என்று கூறலாம்... என வீறு கொண்டு எழு - அமைதி... அமைதி... இப்பாடல் எல்லா சமயத்திற்கும் உரியது என்பதில் ஜயமில்லை. ஆனால், வைணவ சமயத் திற்கு மிக மிக உரியது. “அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே!” என்ற சொல்லே இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

முத்தொழில் வல்லானாகிய முழுமுதற் கடவுளுக்கே நாங்கள் அடைக்கலம்” (சரண்) என்று முடிக்கின்றார். வைணவத்தின் தலை

சிறந்த தத்துவம் “சரணாகதி” தூய தமிழில் இதனை அடைக்கலம் என்பர். ஆகப்பற்று, பறப்பற்று... இரண்டையும் துறந்து மனம், மொழி, மெய்களால் பூர்மத் நாராயணனையே தன் இறைவனாக ஏற்றவனை அவன் ஒரு போதும் கைவிடான். அவன் தொண்டருக்குத் தொண்டனாப், அழயார்க்கு அழயாராப், நன்மை செய்வான். இதனை இராமாவதாத்திலும், கிருஷ்ண வதாரத்திலும் தெள்ளொன விளக்குகிறான். அடைக்கலத் தத்துவம் அல்லது அபயத் தத்துவம் வைணவருக்கே உரிய ஒன்று. “சர்வம் விளிஞ்ஞமயம் ஜகத்” என்பதே இவர்களின் தாரக மந்திரம். பூர்ணமிரானை சரணாடந்த கக்ரீவன், விபிடணன்... இரு கரங்களையும் தலைமேல் கூப்பி, கண்ணோ... என்று கதறிய திரெஸபதி, ஜயறிவேபுள் கஜேந்திரனை முதலை பற்றியபோது “ஆதிமூலமே சரணம்” என்று யானை அலற, திருமால் அந்த யானையைக் காத்துமை, சரணாகதியின் மகத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் முதலில் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பினும், இராம கதையை எழுத எழுத, எண்ணில் திறம்பெற்ற எம்பிரானின் அழயாராகிய நாவரசர் கூறியபடி, “தலைப் பட்டாள் நங்கை தலைவன் தானே” என்றாற்போல சிறிது சிறிதாக திருமாலின் பெரும் பக்தராகி “அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே” என்று ஒரு சொல்லின் மூலம் கம்பராமாயணம் முற்றிலுமே ஒரு வைணவ நூல் என்பதை நிலைநாட்டி “தெய்வமாகக் கதை சொல்லி, தான் சொல்வதை உறுதிப்படுத்தி வைணவர்களை கம்பர் திருப்திபடுத்தி விட்டார். பாயிரம் ஒன்றுக்குள்ளேயே எத்துணை இன்பம் பொதிந்து கிடக்கின்றது. வாசகப் பெருமக்களே, நாமும் இனி எப்பாயிரமாக இருப்பினும் அதன் இன்பத்தை அனுபவிக்க கற்றுக் கொள்வோமாக...

- பேராசிரியர் தி.ஹம்சத்வனி

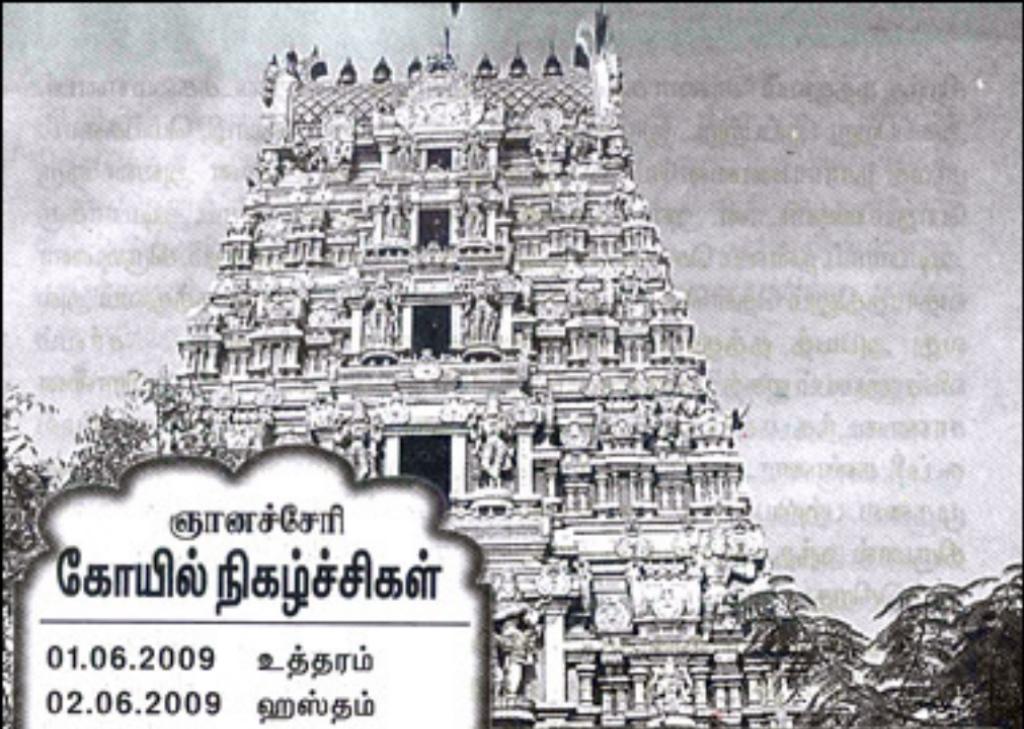
ஞானிகளின் இயைதள முகவரி

e-mail address:

gnanacheri@eth.com

mahadevansanku@gmail.com

web Address: <http://www.gnanacheri.org>

நூனச்சேரி

கோயில் நிகழ்ச்சிகள்

- 01.06.2009 உத்தரம்
02.06.2009 வூஸ்தம்
04.06.2009 கவாதி
05.06.2009 பிரதோஷம்,
வைகாசி
விசாகம்
07.06.2009 பெளர்ணயி
11.06..2009 சங்கடஹர
சதுர்த்தி
20.06.2009 பிரதோஷம் -
கிருந்திகை
22.06.2009 அபாவாசை -
மிருகசிரிஷம்
28.06.2009 நடராஜா
அபிஷேகம் -
பூரம்
29.06.2009 ஆணி
திருமஞ்சனம்
- உத்திரம்
30.06.2009 வூஸ்தம்
02.07.2009 கவாதி
04.07.2009 பிரதோஷம்

நூனச்சேரி

நிகழ்ச்சி

மாலை 6.30 மணிக்கு
கல்யாணநகர் ஆசோசியேஷன்
(மாடு),

29, மேற்கு சர்க்குலர் தெரு,
மந்தைவெளி,
சென்னை-600 028.

07.06.2009 - அருளுங்கா

14.06.2009 - அருளுங்கா

21. 06.2009 -
ஞானிகளின் பிறந்த
தின விழாவும்,
புத்தகங்கள் வெளியீட்டு
விழாவும் (மாலை
5 மணி அளவில்)

சுத்தரூ சுதாசிவ பிரும்மேந்திரர் அவர்களைப் பற்றிய சிறிய குறிப்பு

18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரும்ம ஞானியாக அவதாதாக தமிழ்தாட்டில் இறைபணியே தன் மூச்சாகக் கொண்டு ஜாதி, மத சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து சிவாம்சமாக விளங்கி கொண்டிருந்தவர் சுதாசிவ பிரும்மம் அவரின் குருநாதர் பாமசிவேந்திர சங்கரால் பல காரணங்களுக்காக மௌனியாக்கப்பட்டார். நெருரில் ஜீவசமாதி அடைந்த பிரும்மம் விட்ட பணியைத் தொடர 20 ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்கிருஷ்ணசாமி, ருக்மணி தம்பதிகளுக்கு மகனாக பிறந்தார்.

சிறுவயதிலேயே இறைவனால் தூட்கொள்ளப்பட்ட ஞானிகளுக்கு நூர்வ ஜென்ம நினைவு தூண்டவனால் அருளப்பட்டது சிறு வயதிலேயே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திய ஞானிகள் 1979இல் ஞானசேரி என்ற அமைப்பை திறுவி இன்று வரை ஞான மழை பொழிந்து இறையுணர்வை பாரா மக்களிடம் உணர்த்தி வருகிறார்.

மயிலையில் உள்ள லஸ்ஸில் மிக எளிய முறையில் முருங்கல் லாட்ஜு மாடியில் துவங்கிய இவ்வழைப்பு நாளன்று வரை நூர்த்து இப்பொழுது மந்தவெளியில் கல்யாணநகர் அசோசியேஷனில் தன் இறைபணியை செய்து வருகிறது.

ஞானிகள் தடத்தும் இறைபணி வேள்வி வித்தியாசமானது காதி, சமய, சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து பக்தியையும், அன்றையும், கருணையையும் தாரக மந்திரமாக உபதேசிக்கிறார். ஞானிகள் எல்லா மதங்களிலும் உள்ள பழைமையான குருத்துக்களுக்கு புதிய விளக்கம் தந்து விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறார்.

சிவாத்திரி, நவராத்திரி, ஞானிகளின் பிறந்தநாள், கிறிஸ்துமஸ், மிலாடி நபி, நபிநாயங்களின் கருத்துக்கள், சீக்கியம், ஜூனம் ஆணைத்தையும் பற்றி பக்தி பாவசத்துடன் உணர்த்தும் ஞானிகள் பொத்த சிந்தனைகளுக்கு புதிய வடிவம் கொடுத்தவர்.

திருப்பாருட்பா, பகவத்சாரம், இந்தியாவின் ரோஜாமலர்கள் முதலிய ஏராளமான புத்தகங்களின் வாயிலாக கருத்து பொக்கிளங்களை வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஞானசேரி என்ற இவ்விதழின் மூலமாக நிறைய கருத்துக்களை வழங்கிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

ஞானச்சேரி

Registered with the Registrar of Newspaper for India Under No. 68273/87

சுதாசிவ பிரம்மேந்திரரின் ஞானச்சேரி டிரஸ்டிர்காக
பெளிப்பிலுவர் ஆசிரியர் என் மகநீதவன்

9/5, முன்நாவடு நாட்டை தெரு.

மந்திரவெளி, சென்னை-28, போன்: 24640306 / ஜெல்: 98410 28028
ஆசிரிபுபவர் நா. விழவுவன், விள்ளவன் துச்சகம், சென்னை-24.